

Bellerofon och Kimaira

Bellerofon var en prins i staden Korint, men hans historia där blev inte lång. Han råkade under ett gräl döda sin bror och blev därför förvisad från staden för evigt. Istället begav han sig till Tiryns där han blev vän med kung Proetus. Kungen benådade Bellerofon från hans dom som brodersmördare och lät honom bo i palatset som en familjemedlem. Proetus fru Anteia blev förälskad i Bellerofon, men han avvisade henne. Som hämnd anklagade hon Bellerofon för våldtäkt. Proetus blev rasande, men vågade inte låta döda en av sina gäster i sitt eget palats. Då skulle han kunna drabbas av Erinyernas, hämndgudinnornas, vrede.

Han skickade iväg Bellerofon till sin svärfar, kung Iobates av Lycia, och sände också ett meddelande som Bellerofon skulle överlämna till kungen. I meddelandet berättade Proetus vad som hade hänt och uppmanade honom att avrätta Bellerofon. Men Iobates vågade inte heller döda ynglingen. Istället skickade han iväg honom på ett uppdrag så farligt att det bara kunde sluta med döden.

Monstret Kimaira

Bellerofons uppdrag var att döda monstret Kimaira, som höll till på ett berg utanför staden Tiryns. Kimaira var ett av många yngel från de båda urmonstren Tyfon och Ekidna. Kimaira hade ett lejons framkropp och en gets bakben. Det hade ett lejonhuvud och ett gethuvud och dessutom en giftig orm till svans. Lejonhuvudet kunde spruta eld och andas ut giftiga ångor. Ingen hade någonsin ens tänkt på att besegra monstret. Man undvek helt enkelt den delen av landet istället.

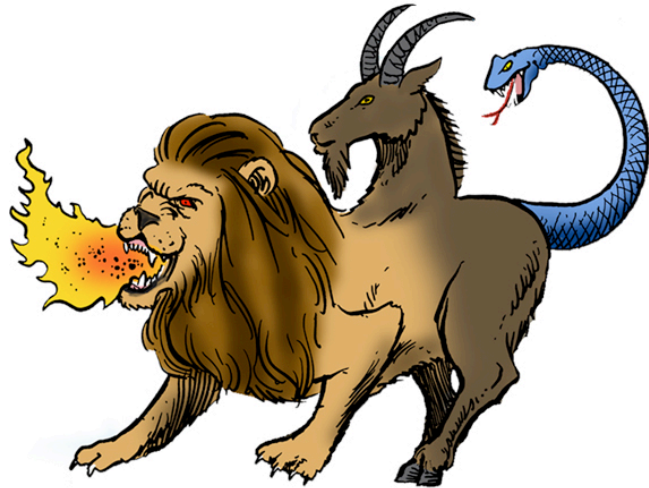
Pegasus tämjs

För att kunna besegra ett sådant vidunder behövde Bellerofon ett passande häst. Han kom genast att tänka på den bevingade hästen Pegasus, som Perseus använt under sina äventyr men sedan släppt fri. Av siaren Polyeidios fick han veta var Pegasus fanns. Sedan gick han för att sova i ett av Athenas tempel för att förhoppningsvis kunna komma i kontakt med gudinnan. Athena uppenbarade sig också i Bellerofons drömmar och lämnade honom en magisk grimma som skulle tämja den bevingade hästen.

Bellerofon sökte Pegasus vid några källor, där vilda hästar ofta kom för att dricka. En kväll dök även Pegasus upp och medan han drack lyckades Bellerofon smyga sig fram och slänga grimman om hans nos. Först stegrade sig Pegasus och försökte flyga iväg. Men Bellerofon höll fast i grimman och talade lugnt till honom. Strax var Pegasus helt tam och Bellerofon kunde utan problem hoppa upp på hans rygg. Nu behövde han bara skaffa lämpliga vapen.

Mötet med Kimaira

Bellerofon förstod att han inte kunde komma för nära monstret, för då skulle dess giftiga andedräkt döda både honom och Pegasus. Han tillverkade därför ett långt spjut och satte en stor klump bly på dess spets. Iklädd en hjälm och med en sköld till skydd gav sig nu Bellerofon av på Pegasus rygg mot Kimairas berg. Redan på håll kunde han se hur gaser och flammor kom ut ur en grotta på ena bergssidan. Snart kom också Kimaira utrusande och klippte vildsint med sina olika käftar mot inkräktaren. Stora moln av rök och eld kom ur lejonhuvudet och det oväsen som odjuret förde var öronbedövande. Bellerofon sporrade Pegasus och flög rakt mot monstrets flammande gap. Han stötte spjutet med blyklumpen djupt ner i halsen på vidundret. Där smälte snabbt blyet och korkade igen Kimairas luftvägar. Efter en lång dödskamp hade odjuret kvävts av sina egna giftiga ångor och låg dött på bergssidan.

Fler äventyr

När Bellerofon återvände till Lycia ville kung Iobates inte tro att han faktiskt lyckats döda Kimaira. Eller rättare sagt, han ville fortfarande inte vara den som tog livet av den unge prinsen. Så han sände iväg Bellerofon på nya, svåra uppdrag med förhoppningen om att ynglingen skulle stupa under något av dem.

Han skickades mot både de krigiska Solymerna och Amazonerna och besegrade de båda folkslagen genom att från Pegasus rygg släppa stora stenar mot dem. Sedan jagade han fatt på piraten Keirmarrhus och tände eld på hans skepp med brinnande pilar. Alla dessa uppdrag lyckades Bellerofon med och återvände till Lycia mer berömd och hyllad än någonsin. Men kung Iobates var fortfarande fast besluten att göra sig av med honom och skickade en hel hop lönnmördare. Bellerofon lyckades döda dem alla och insåg nu att han inte längre var välkommen i Lycia eller Tiryns.

När han närmade sig de kungliga stadsportarna blev han attackerad av palatsvakten och blev tvungen att dra sig tillbaka. Bellerofon ropade då ut till gudarna och påminde dem om den orättvisa som begicks och att kung Iobates försökte döda honom till varje pris fast han inget ont gjort honom. Havsguden Poseidon svarade genom att låta alla källor och floder svämma över. Till slut kom en stor våg rullande bakom Bellerofon, och han gjorde ett nytt försök att inta staden. Folket i staden kunde se att en stor katastrof var på väg att hända och det var kvinnorna som handlade. De sprang alla ut utanför stadsportarna och bönföll Bellerofon att dra tillbaka vattnet. Han stannade upp och det gjorde vågen också. Vattnet rann undan tillsammans med Bellerofons vrede och han släpptes till slut in i staden.

När kung Iobates nu orsakat gudarnas vrede vågade han inte längre utmana Bellerofon. Istället gav han honom sin dotter Filonoe som brud och halva sitt kungarike. Bellerofon och Filonoe fick under åren tre barn och det verkade som om hjältens äventyr var till ända. Men ryktet om hans olika dåd växte och det gjorde också Bellerofons stolthet. Till slut hade han inbillat sig att han var gudarnas jämlike och plockade åter fram Pegasus ur stallet, nu för att flyga till Olympen och ta sin plats bland de odödliga. Detta gjorde Zeus mycket arg. Han kunde inte tillåta att någon vanlig dödlig våldgästade gudarna. Han sände därför en liten broms som stack Pegasus i baken när de nästan hade nått sitt mål. Hästen stegrade sig och Bellerofon ramlade av och föll hela vägen tillbaka till jorden och dog.